

Bedrijfsvoering uit de VS niet één op één over te nemen

Anja Smolenaars en Joost Snoep, dierenarts resp. ex-dierenarts bij de GD, bezochten in combinatie met een congres in Amerika enkele melkveebedrijven van 300 tot 1000 koeien. Dit met in het achterhoofd dat er ook in de Nederlandse melkveehouderij een sterke groei in bedrijfs grootte te zien is.

“Er zijn veel verschillen tussen de Amerikaanse en Nederlandse melkveehouderij en regelgeving”, begint Snoep. “Zo is het in Amerika veel gemakkelijker om grote stallen te bouwen, het klimaat is anders, medicijnen, vaccins en hormonen worden grootschalig ingezet. Hierdoor zijn bepaalde bedrijfsvoeringen of toepassingen niet één op één over te nemen.” Smolenaars vult hem aan: “Ook de manier waarop wij in Nederland besmettelijke dierziekten aanpakken en proberen vrij te worden, heeft duidelijk voordelen boven het systeem in Amerika. Daar moet voor veel ziekten jaar in, jaar uit gevaccineerd worden.”

Synchronisatieprogramma voor tochtigheid

Het viel Smolenaars op dat grote bedrijven met enkele honderden koeien (of meer) veelal standaardhormonen gebruiken om de tochtigheid van de koeien te synchroniseren. “Op deze manier hoeft de inseminator of inseminerende medewerker slechts op één of twee dagen van de week te insemineren. Tochtige koeien op willekeurige dagen zijn ongewenst: dit verstoort het dagelijkse ritme. Alles draait

om een strakke planning. Een nadeel is dat niet alle koeien even goed reageren op de hormonen. Een drachtigheidspercentage van 20-25% vinden de Amerikanen acceptabel. De berekening is echter anders dan in Nederland. Het getal is dan ook niet één op één vergelijkbaar met de Nederlandse gegevens. Belangrijk bij het gebruik van een synchronisatieprogramma is dat een hormoonschema strak gevolgd wordt. Als een koe tussendoor tochtig wordt, en dan buiten het schema om geïnsemineerd wordt, leidt dit meestal tot verminderde vruchtbaarheidsresultaten. In de Verenigde Staten ligt het gemiddelde abortuspercentage op 4,5% (incl. vroeg embryonale sterfte). Doodgeboorte komt er ook voor. Vaak hebben de moeders een negatieve energiebalans. Maar net als in Nederland zijn er bij doodgeboorte nog veel zaken onbekend.”

Het melken

Snoep constateerde dat op vrijwel alle bezochte bedrijven Mexicanen het melken voor hun rekening namen. “Vaak drie maal daags, meestal in een side-by-side melkstal met een rapid-exit-systeem. De spenen van de koeien worden na bin-

nenkomst in de melkstal in ruime mate gedipt met een desinfecterende schuim. Nadat het schuim een halve minuut heeft ingewerkt, worden de spenen met een uierdoek (geen papier en voor elke koe een aparte doek) zeer zorgvuldig gereinigd en voorgestraald. Hierna worden de melkstallen aangesloten. Er wordt altijd met handschoenen gemolken. Na het melken worden de koeien gedipt, meestal met een jodiumhoudende dip.

Op één bedrijf had men een losse tepelbeker met melkslang en bijbehorende pulsatieslang om afwijkende hoogcelgetal- of mastitiskwartieren te melken. De bedoeling is om de overdracht van mastitisverwekkers via de tepelvoeringen te verminderen. Hierdoor had men de uiergezondheid duidelijk op een hoger peil gekregen. Op veel bedrijven bracht men alle koeien met uiergezondheidsproblemen in een aparte groep bijeen. Die werd steevast als laatste gemolken. Een bedrijf met 1500 melkkoeien had geen melktank meer. Hier werd de melk rechtstreeks in een tankwagen gemolken. Er stonden drie trailers met daarop tanken met een inhoud van minimaal 300.000 liter.”